

מתנאי הצלחת הצמיחה

התפילה היא מתנאי הצלחת הצמיחה, כמו שאמרו בגמרא: "רב נחמן בר פפא הייתה לו גינה. זרק בה זרעים, ולא צמח. ביקש רחמים, בא הגשם וצמחו הזרעים." (חולין ס, ע"ב, תרגום)

גם בצמיחת הילדים דרושה התפילה בכל שעה. התקווה לעתיד הגדול הנאמרת בתפילה, מרוממת את הזרע הקטן, ונותנת עזר אלוקי בצמיחתו.

(הרב שלנר / אוהל יעקב ולאה, עמ' 60)

"מה יעשה אדם ויחכם, ירבה בישיבה וימעט בסחורה ויבקש רחמים ממי שהחכמה שלו."

בלי תפילה לא נצליח. על ההורים לשפוך שיח להקב"ה שיאיר את עיני ילדם בתורה. האמא צריכה להתפלל על כך בזמן הדלקת הנרות בפרט ובכל זמן בכלל, והקב"ה יקבל את תפילותיה, ואז יהיה להורים רוב נחת מבנים אלו, שבתחילת דרכם נראו פשוטים ולפעמים אף קשי הבנה, ולבסוף יהיו מהמצוינים לתפארת עם ישראל.

(הרב פינקוס / תפארת שמשון - דברים, עמ' קכא)

סיפר רבי מיכל יהודה לפקוביץ זצ"ל, שהוא מכיר משפחה שכל בניהם יצאו בעלי בתים יראים וחרדים לדבר ד'. אולם הקטן שביניהם שהיו עמו בעיות רבות בצעירותו, שלא רצה ללמוד וכו', עלה ונתעלה והינו תלמיד חכם המרביץ תורה לרבים.

זה כפי הנראה בזכות שבאותן תקופות שהיו עמו בעיות, שפכה עליו אימו הרבה דמעות, [יותר ממה שביקשה והתפללה על אחיו שלא היה עימהם בעיות], **והועילו דמעותיה שתרווה ממנו רוב נחת לראות בעלייתו בתורה.**

(עלון דובב שפתיים, דברים תשע"ב)

כוח תפילת ההורים על בניהם

כוח התפילה גדול בחינוך, ובידו אף להשיב הבן בתשובה.

וכמו שכתב בספר חסידים (סימן שדמ): "ראה כמה תעניות וצומות ובכיות ותחנונים אדם עושה כשבנו חולה כי נפשו מרה על בנו, **כל שכן שהיה לו לעשות בעשותו דבר עבירה**, שהוא אובד טוב הנפש לעולמים."

(הרב שלנר / אוהל יעקב ולאה, עמ' 44)

מעשה באברך שחלה במחלה קשה ונזקק לניתוח דחוף בחו"ל. כאשר בא לבקש ממון הגרא"מ שך זצ"ל את ברכתו, שאל אותו האם לספר להוריו על דבר המחלה, דבר שוודאי יגרום להם לדאגה ולצער.

דעתו של רבנו הייתה נחרצת: "עליך לספר להוריו את האמת! אולי יוכל אתה להמעיט מהם בחומרת המצב, אך עליך לספר על המחלה ועל סכנת החיים הכרוכה בה."

שוב מאוד לספר להם, כדי שיתפללו עליך ויעתירו עבורך. בפועל אמנם אינם יכולים לסייע במאומה, אולם עליך לדעת, **כי לתפילה של אבא ולדמעה של אמא יש כוח גדול ורב בשמים!** על התפילות האלו ועל הדמעות האלו אסור לך לוותר בשום פנים ואופן!

(הרב אשר ברגמן / אורחות הבית: מדברי הגרא"מ שך זצ"ל, עמ' רו)

וזכני לגדל...

סיפר הגאון רבי אלעזר מנחם מן שך זצ"ל: כשהביאו לפני רבנו החפץ חיים זצ"ל את ספר התהילים הישן של אימו הצדקת, התרגש החפץ חיים ואמר בבכי: **"היודעים אתם כמה דמעות שפכה אימי לפני הקב"ה בתפילותיה מספר זה, כשביקשה שבנה יהיה 'ערלעכער איד' - יהודי כשר?"**

"כדי שספריו של אדם יתקבלו", אמר עוד מרן הרב שך, "יש צורך בזכות מיוחדת, ואיננו יודעים מהי. **לפעמים זוהי זכות דמעותיה ורוב תפילותיה של אימו.**"

(הרב אשר ברגמן / הגדה לבית יעקב, עמוד רד)

הגאון רבי אהרון שמואל קוידנובר זצ"ל, בעל "ברכת הזבח", היה אחד מגדולי הדורות המפורסמים. הוא חיבר ספרים חשובים על הש"ס. מסופר על אימו, שהייתה אישה פשוטה אשר אפילו להתפלל לא ידעה, אולם בעת הדלקת נרות שבת הייתה נושאת כפיה למרום ומתפללת בשפתה, בשפה הרוסית ואומרת: **"יהי רצון שבני שמואל יהיה תלמיד חכם."**

תפילתה אכן התקבלה, ובנה חביבה גדל למעלה למעלה בקניינה של תורה.

(הרב אשר ברגמן / הגדה לבית יעקב, עמ' מד)

ותתן טרף לביתה

"ותתן טרף לביתה" - הרבנית קנייבסקי ע"ה הייתה מתפללת כל יום ויום בלי להחסיר אף תפילה, ואומרת אגרת הרמב"ן, פרק שירה, אורחות צדיקים, תהילים, שתי הלכות בשמירת הלשון, ובכך מביאה טרף לביתה.

ועוד טרף הייתה מביאה לביתה - הייתה מתפללת על כל בני ביתה, על אביה הגדול שר התורה ועל בעלה הגדול שר התורה ועל כל בני המשפחה, כל שם ושם בפרטות, והייתה מתחננת לפני בוראה על כל מה שכל אחד מבני משפחתה צריך.

ולא התפללה רק על בני ביתה אלא גם "וחוק לנערותיה" הייתה מתפללת קודם נץ החמה על כל החולים, והנצרכים, והמקורבים, ועל כל מי שביקש ממנה שתתפלל עבורו, הייתה זוכרת את שמם שנים על גבי שנים.

(הספד הגאון הרב צביין שליט"א על הרבנית קנייבסקי ע"ה / מספד גדול, עמ' סב)

על כל אם יהודיה מוטלת הזכות לתת טרף לביתה, לפי יכולותיה וזמנה. לכל פרק תהילים ולכל מילה של תפילה כוח רב ועצום, ומי יוכל לשער עד היכן יוכלו להשפיע, ואלו פירות מבורכים יצמיחו!